

Sygn. akt **VI RCa 30/15**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Błęsińska

Sędziowie: SO Jolanta Biernat-Kalinowska

SR del. do SO Marek Maculewicz (spr.)

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Niedzielska

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2015 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **małoletniego M. K.** reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową E. K.

przeciwko **K. P.**

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 3 grudnia 2014 roku

sygn. akt III RC 1276/13

I. Apelację oddala.

II. Zasądza od pozwanego na rzecz małoletniego powoda kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

Sygn. akt VI RCa 30/15

UZASADNIENIE

E. K., działając jako przedstawicielka ustawowa **małoletniego powoda M. K.**, wniosła o podwyższenie alimentów na jego rzecz od pozwanego **K. P.** z kwoty po 500 zł do kwoty po 900 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu podniosła, że alimenty w dotychczasowej wysokości ustalone zostały ugodą w dniu 20 kwietnia 2011 r. w sprawie III RC 1478/10. Od tego czasu pozwany niesystematycznie bądź w zbyt niskich kwotach przekazywał należne małoletniemu alimenty, podczas gdy potrzeby małoletniego wymagają zaspokojenia niezależnie od woli pozwanego. Małoletni cierpi na alergię wziewną, wobec czego zażywa leki, których koszt wynosi 150 zł miesięcznie. Ponadto małoletni przyjmuje środki wspomagające odporność (100 zł miesięcznie), a także - w związku ze stwierdzeniem u niego nadpobudliwości - wymaga konsultacji psychologicznych. Małoletni uczeń ponadto na taekwondo (50 zł miesięcznie), zajęcia z robotyki (98 zł miesięcznie), kurs języka włoskiego (120 zł miesięcznie), korzysta z karnetu na basen, a także uczeń na zajęcia dla dzieci organizowane przez uniwersytet. Całość kosztów

ponoszonych na małoletniego określiła na kwotę 1800 zł miesięcznie. Dodatkowo opłaca 400 zł miesięcznie tytułem składki na polisę na życie, a także kwotę 50 zł miesięcznie na konto założone dla małoletniego. E. K. nie wskazała wysokości ani źródła swojego dochodu. Podała, że pozwany K. P. pozostaje w nowym związku, z którego posiada dwoje małoletnich dzieci. Pozwany pracuje w (...) w O., a jego dochód to kwota około 10.000 zł miesięcznie. Pozwany mieszka wraz z rodziną w nowo wybudowanym domu w miejscowości R., a także posiada mieszkanie w O..

Pozwany K. P. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew podniósł, że systematycznie uczestniczy w procesie wychowawczym małoletniego powoda. Podał, że trzy razy w tygodniu odbiera syna ze szkoły, a następnie zabiera go do swojego miejsca zamieszkania, gdzie małoletni posiada zapewnione posiłki, opiekę, a także ma zagwarantowane warunki do odrobienia lekcji. Pozwany zapewnia synowi rozrywki w postaci wyjść do kina i teatru, wyjazdów na basen. Spędza z nim co drugi weekend, organizuje mu wyjazdy jednodniowe, weekendowe, a także wakacyjne i w czasie ferii w kraju i za granicą. Ponadto pozwany K. P. dokonuje kosztownych zakupów dla małoletniego – sprzęt narciarski (1.000 zł) i rower (1.200 zł).

Na rozprawie w dniu 16 września 2014 r. pozwany K. P. wyraził zgodę na podwyższenie alimentów o kwotę 100 – 200 zł miesięcznie.

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 03 grudnia 2014 r. w sprawie III RC 1276/13 podwyższył alimenty od pozwanego K. P. na rzecz małoletniego powoda M. K. z kwoty po 500 zł miesięcznie ustalonych ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Olsztynie w dniu 20 kwietnia 2011 r. w sprawie III RC 1478/10 do kwoty po 700 zł miesięcznie, płatnych do rąk matki małoletniego, do 10-go dnia każdego miesiąca z góry, poczynając od dnia 25 listopada 2013 r. W pozostałym zakresie powództwo oddalił, orzekł o kosztach sądowych, kosztach procesu i o rygorze natychmiastowej wykonalności.

Sąd ten ustalił, że małoletni powód M. K. pochodzi z nieformalnego związku E. K. i pozwanego K. P..

Alimenty od pozwanego na rzecz małoletniego powoda zostały ustalone po raz pierwszy ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Olsztynie w dniu 20 kwietnia 2011 r. w sprawie III RC 1478/10 na kwotę po 500 zł miesięcznie.

W tym czasie małoletni M. miał (...) lat. Uczęszczał do zerówki przedszkolnej. Opłata za przedszkole wynosiła 350 zł miesięcznie. Chłopiec był pacjentem poradni alergologicznej w związku ze stwierdzoną u niego alergią wziewną. Przyjmował leki odczulające, których koszt wynosił 100 zł miesięcznie. Ponadto wyjeżdżał do sanatorium. Całość kosztów utrzymania dziecka wynosiła średnio 1.000 zł miesięcznie.

E. K. osiągała dochód wysokości około 3.500 zł miesięcznie netto. Prowadziła własny gabinet stomatologiczny, a także wykonywała zlecenie stałe w Przychodni (...) w B..

Pozwany miał rzadki kontakt z powodem, nieregularnie przekazywał środki na jego utrzymanie. Zatrudniony był w Wojewódzkim (...) w O. na stanowisku kierowniczym. W okresie styczeń – marzec 2011 r. jego dochody z dodatkiem stażowym, dodatkiem funkcyjnym, umowami zlecenia oraz wynagrodzeniem za pracę na rzecz projektu unijnego SOL, wynosiły średnio 11.473,33 zł brutto miesięcznie.

Obecnie małoletni M. ma lat (...). Jest uczniem (...) klasy szkoły podstawowej. Kontakt ze szkołą i nauczycielami utrzymuje matka dziecka. W szkole małoletni uczęszcza na odpłatne zajęcia dodatkowe, uczestniczy też w odpłatnym kursie języka angielskiego. Koszt tego kursu wynosi 949 zł. U małoletniego podejrzewano ADHD, które ostatecznie nie zostało zdiagnozowane. Małoletni wykazuje jednak nadaktywność i brak koncentracji, które stwarzają potrzebę organizowania mu czasu wolnego. Z tego powodu chłopiec spędza czas aktywnie jeżdżąc na rowerze, spacerując z psem, a także pływając na basenie. Ponadto uczestniczy w kursie języka włoskiego w szkole językowej. Koszt tego kursu wynosi 120 zł miesięcznie. Większość decyzji dotyczących udziału małoletniego w zajęciach dodatkowych

podejmowana jest przez matkę dziecka, która nie kontaktuje się w tym zakresie z pozwanym. Chłopiec nadal cierpi na alergię, która nasila się w okresie wiosny i jesieni. W pozostałym zakresie małoletni powód jest zdrowy.

E. K. nadal pracuje jako stomatolog z wynagrodzeniem 5000 – 6000 zł netto miesięcznie. W roku 2013 osiągnęła dochód w wysokości 40.084,20 zł. Posiada mieszkanie nieobciążone kredytem. Opłaty mieszkaniowe wynoszą łącznie 690 zł miesięcznie. Ponadto matka małoletniego spłaca kredyt zaciągnięty na zakup samochodu po 1100 zł miesięcznie. Dodatkowo ponosi koszty telefonów komórkowych syna oraz swojego w łącznej kwocie 160 zł miesięcznie.

Pozwany mieszka wraz z obecną partnerką i dwojgiem jej dzieci w wieku (...)lat w domu jednorodzinnym stanowiącym jej własność. K. P. dokłada do budżetu domowego kwotę 500 zł miesięcznie. Posiada mieszkanie w O., które aktualnie nie jest wynajmowane i nie przynosi żadnego dochodu. Mieszkanie to obciążone jest kredytem hipotecznym, który pozwany spłaca po 1.000 zł miesięcznie. Do spłaty pozostała kwota około 190.000 zł. Dodatkowo spłaca pożyczkę zaciągniętą w zakładowej kasie zapomogowo – pożyczkowej w kwocie 6.000 zł w ratach po 400 zł miesięcznie. Całkowita spłata pożyczki nastąpi za kilka miesięcy. K. P. spłaca także kredyt konsumencki zaciągnięty na remont mieszkania w kwocie 20.000 zł. Spłata tego kredytu nastąpi za 2 lata, a aktualna rata wynosi około 600 zł miesięcznie.

Pozwany nadal pracuje w (...) w O. z wynagrodzeniem 4.800 zł netto miesięcznie. Ponadto okazjonalnie (średnio raz na 3 miesiące) wykonuje umowy zlecenia, za co otrzymuje kilkaset złotych. W roku 2013 pozwany osiągnął dochód w wysokości 102.219,35 zł, co daje 8.518,27 zł miesięcznie. Partnerka pozwanego, J. Ż., pracuje zarobkowo jako nauczyciel akademicki, otrzymuje alimenty na swoje dzieci od ich biologicznego ojca. Wobec pozwanego K. P. prowadzona jest obecnie egzekucja komornicza z tytułu zaległości alimentacyjnych wobec powoda. We wrześniu bieżącego roku zaległość ta wynosiła 5.850 zł. Poza małoletnim powodem K. P. nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Pozwany regularnie spotyka się z synem, podczas spotkań organizuje mu czas wolny, a także zapewnia wyjazdy krajowe i zagraniczne.

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd Rejonowy zważył, że powództwo zasługuje na uwzględnienie jedynie w części.

Zgodnie z treścią art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zatem zmiana stosunków to zmiana okoliczności, od których zależy istnienie i zakres obowiązku alimentacyjnego. Rozumie się przez to zwiększenie lub zmniejszenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego albo istotne zwiększenie lub zmniejszenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Powyższe nakłada na Sąd powinność ustalenia, czy od daty ostatniego orzekania nastąpił wzrost usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda i na ile jest on istotny, jak również czy zmieniły się i jakie są obecnie możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego.

Analiza materiału dowodowego potwierdziła zaistnienie wzrostu potrzeb małoletniego uprawnionego, jednakże jednocześnie doprowadziła Sąd Rejonowy do przekonania, że zmiany te nastąpiły jedynie w zakresie jego spowodowanego wiekiem wzrostu i rozwoju. W świetle powyższego wzrost wydatków czynionych na chłopca zauważalny jest szczególnie przy zakupie dla niego odzieży oraz obuwia, a także żywności. Oczywistą zdaje się być okoliczność niezwykle intensywnego wzrostu dzieci w wieku małoletniego powoda. Powyższe czyni zatem koniecznymi częstą wymianę dla nich garderoby, a także dokonywanie liczniejszych zakupów spożywczych. Wskazania wymaga również wzmożona aktywność pozaszkolna małoletniego. Chłopiec regularnie uczęszcza bowiem na zajęcia z języka angielskiego, podejmuje szereg aktywności fizycznych, a także uczęszcza na zajęcia uniwersytetu dla dzieci. Fakt ten wiąże się niewątpliwie ze wzrostem jego potrzeb materialnych. Równocześnie wzrosły również potrzeby małoletniego w zakresie rozrywki, co wiąże się z rozwijaniem zainteresowań powoda oraz chęcią współfunkcjonowania w środowisku rówieśniczym. Wskazany wzrost kosztów przemawia za słuszością skorygowania wysokości alimentów poprzez ich podwyższenie. Niemniej jednak w ocenie Sądu Rejonowego całościowo usprawiedliwione koszty utrzymania powoda nie wzrosły w sposób znaczący. W szczególności wzrost nie nastąpił w wymiarze, który usprawiedliwiałby podniesienie alimentów do dochodzonej powództwem kwoty. Ciężar dowodu w tym zakresie spoczywał na matce małoletniego, która nie wykazała w toku postępowania znacznych zmian w strukturze wydatków na syna. Odnosząc się zaś do sytuacji matki małoletniego podnieść należy, że dysponuje ona stałym dochodem

z wynagrodzenia za pracę 5.000 – 6.000 zł netto miesięcznie. Wskazania wymaga przy tym fakt, że E. K. od czasu poprzedniego orzeczenia alimentacyjnego podejmuje zatrudnienie nieprzerwanie, posiadając ciągłość w pozyskiwaniu środków utrzymania. Ponadto stan jej zdrowia nie budzi zastrzeżeń i nie stwarza potrzeby podejmowania specjalistycznego leczenia. Wykazane przez matkę małoletniego koszty związane z utrzymaniem mieszkania wynoszą średnio 690 zł, zaś jej drugim zobowiązaniem stałym jest kredyt zaciągnięty na zakup samochodu, którego rata miesięczna wynosi 1100 zł. W świetle powyższego kondycja finansowa matki małoletniego powoda kształtuje się znacznie korzystniej, niż E. K. usiłowała to w toku postępowania wykazać.

Jednocześnie trzeba pamiętać, iż zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczają nie tylko potrzeby małoletniego M. K., lecz także zarobkowe i majątkowe możliwości pozwanego. Sytuacja finansowa i majątkowa pozwanego kształtuje się obecnie analogicznie do tej, jaką posiadał on w kwietniu 2011 r. Dochód pozwanego kształtuje się wprawdzie nieco korzystniej niż 3,5 roku temu, jednakże należy mieć przy tym na względzie, że ogólny wzrost cen i kosztów utrzymania, na który powoływała się strona powodowa, dotknął także pozwanego, funkcjonującego w takich samych realiach gospodarczych co powód.

W ocenie Sądu Rejonowego, po uwzględnieniu wymienionych wydatków na małoletniego, alimenty w wysokości 700 zł miesięcznie, przy uwzględnieniu dalszej rzeczowej pomocy pozwanego i finansowego zaangażowania matki małoletniego, pozwolą zaspokoić wszystkie usprawiedliwione potrzeby M. K.. Dlatego też, na podstawie art. 138 krow. z art. 135 § 1 krow., Sąd Rejonowy podwyższył alimenty od pozwanego na rzecz małoletniego powoda do kwoty po 700 zł miesięcznie.

W pozostałym zakresie, uznając żądanie strony powodowej za wygórowane zarówno w stosunku do możliwości finansowych i majątkowych pozwanego, jak również rzeczywistych potrzeb małoletniego, Sąd powództwo oddalił. Sąd Rejonowy miał przy tym na uwadze, że poza materialnym udziałem w życiu małoletniego K. P. funkcjonuje w nim także aktywnie w wymiarze osobistym. Pozwany zabiega bowiem o utrzymywanie regularnej styczności z małoletnim, w tym czasie ponosi wszelkie koszty związane z osobą małoletniego. Ponadto pozwany zachęca syna do wspólnych wyjazdów w czasie ferii i wakacji, w kosztach których nie domaga się udziału matki dziecka.

Od powyższego wyroku **apelację** złożył **pozwany K. P.** Zarzucając zaskarżonemu wyrokowi sprzeczność poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego w zakresie błędnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, która miała wpływ na treść zapadłego orzeczenia, przez przyjęcie, że sytuacja finansowa pozwanego obecnie jest bardziej korzystna niż w czasie zawarcia ugody, wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia w punkcie I i V poprzez oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu apelacji pozwany podniósł, że małoletni powód aktualnie nie chodzi na zajęcia z robotyki, nie chodzi na włoski, nie chodzi na taekwondo. Matka nie ponosi z tego tytułu żadnych kosztów, zatem sytuacja względem poprzedniego orzeczenia uległa zmianie, jednak nie stanowi to przesłanki podwyższenia alimentów. Podobnie kwestia basenu, na które to zajęcia odprowadza syna pozwany, on też je opłaca.

Sytuacja finansowa i majątkowa matki dziecka jest nieporównywalnie lepsza od sytuacji ojca. Matka dziecka jest właścicielką mieszkania własnościowego o pow. 80 m² i wartości ok 350.000 zł, garażu o wartości ok. 25.000 zł, nowego samochodu marki H. (...) o wartości ok. 80.000 zł. Matka dziecka prowadzi indywidualną praktykę stomatologiczną, a dochód, który osiąga, nie jest ewidencjonowany w całości. Podane przez matkę zarobki rzędu 5-6 tys. zł stanowią jedynie część faktycznych zarobków lekarza stomatologa o kwalifikacjach i doświadczeniu, które posiada. Ojciec posiada mieszkanie o znacznie niższej wartości (ok. 180.000 zł), posiada używany 8 - letni samochód o wartości ok. 20.000 zł.

Sytuacja ojca dziecka jest zdecydowanie gorsza niż w roku 2011 i w ostatnim miesiącu uległa znacznemu pogorszeniu. Ojciec obecnie znajduje się w okresie wypowiedzenia umowy o pracę. Rozwiązanie umowy nastąpi z końcem lutego 2015 r. Zarobki ojca dziecka uległy zmniejszeniu o 1.000 zł od miesiąca listopada 2014 r. z uwagi na zmianę stanowiska pracy i obecnie nie jest on na stanowisku kierowniczym. Z uwagi na zajęcie komornicze w wysokości ok. 10.000

zł faktyczny dochód ojca w ostatnich trzech miesiącach wynosi ok. 1,5 tys. zł miesięcznie. Taki dochód nie pozwala pozwanemu na pokrycie zobowiązań związanych z kredytem mieszkaniowym (dlatego podjął on starania o wynajem mieszkania), a także zabezpieczenie podstawowych potrzeb życiowych.

Od 1 marca 2015 r. ojciec dziecka nie będzie posiadał stałej pracy i nie będzie w stanie łożyć kwot wskazanych w obowiązku alimentacyjnym. Pozwany oprócz stałych wpłat alimentów, pokrywał również dodatkowe koszty związane z wychowaniem małoletniego. Pozwany pełni regularną opiekę nad synem poprzez odbieranie dziecka ze szkoły lub świetlicy po lekcjach, a następnie zawozi syna do swego domu, w tych dniach małoletni pozostaje pod opieką taty, je pełne posiłki, odrabia lekcje i około godziny 20.00 jest zawożony do domu matki. Ojciec zawozi syna na basen 2 razy w tygodniu, pozostaje z nim w co drugi weekend, a także organizuje szereg wyjazdów - średnio jeden w miesiącu, wyjazdy weekendowe nad jezioro i nad morze, a także pełne wakacje letnie i zimowe: 2011 r. Chorwacja, 2012 r. dwa wyjazdy na narty do W., wakacje nad polskim morzem, 2013 r. wyjazd na narty do W., wakacje na W.i w C. Każdy z tych wyjazdów łączy się z kosztami ok. 1.200 – 1.600 zł. Założenie polisy na życie i opłacanie jej w wysokości 400 zł miesięcznie z jednej strony nie uzasadnia żądania o podwyższenie alimentów, gdyż nie jest to usprawiedliwiona potrzeba małoletniego, z drugiej strony zaś ukazuje bardzo dobrą sytuację majątkową powódki.

Wydatki przedłożone przez powódkę w ujęciu miesięcznym nie zawierają w żadnym miejscu informacji o zaangażowaniu pozwanego w zakupy na rzecz syna i przez to wyliczenie to jest jednostronne, a fakt zakupu synowi poniżej przykładowo wskazanych rzeczy z całą pewnością nie mogło umknąć matce dziecka. Rower marki K. (...) – 1.200 zł (kwiecień 2013 r.), sprzęt narciarski 1.000 zł (styczeń 2013 r.), wyjścia do kina, teatru i na basen - 100 zł miesięcznie.

Zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą Sądu Najwyższego, rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), a także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego) według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane na potrzeby usprawiedliwione, należy z jednej strony brać pod uwagę możliwości zobowiązanego, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb. Będzie to mieć wpływ na rozstrzygnięcie, w jakiej mierze możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego będą wzięte pod uwagę przy oznaczaniu zakresu obowiązku alimentacyjnego. Zawsze jednak każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Wyjście poza wymienione potrzeby zależy już tylko od osobistych cech dziecka oraz od zamożności i przyjętego przez zobowiązanego modelu konsumpcji (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 19.11.2012 r., 1 ACz 1711712). Ponadto opisując sytuację majątkową i osobistą pozwanego należy wskazać, że pomimo tego, iż w 2013 r. osiągnął on dochód w wysokości 8.518,27 zł miesięcznie, to ciąży na nim wiele zobowiązań. Mianowicie posiada on mieszkanie w O., które aktualnie nie jest wynajmowane, więc nie przynosi żadnego dochodu, a jest ono obciążone kredytem hipotecznym. Do spłaty pozostała jeszcze kwota około 190.000 zł, a następuje ona w miesięcznych ratach, wynoszących około 1.000 zł miesięcznie. Dodatkowo pozwany spłaca pożyczkę zaciągniętą w kasie zapomogowo - pożyczkowej po 400,00 zł miesięcznie oraz kredyt konsumencki po około 600 zł miesięcznie. Dodać należy, że pozwany dokłada do budżetu domowego kwotę 500 zł miesięcznie, gdyż mieszka wspólnie z partnerką i jej dwojgiem dzieci.

Ważnym jest, iż dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice winni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami. Nie będzie to jednak dotyczyło potrzeb będących przejawem zbytku. W przypadku małoletniego syna stron nie sposób wskazać w jakim zakresie pozwany nie wypełnia swego obowiązku, lub też w jakim zakresie małoletni żyje na niższym niż ojciec poziomie.

Małoletni **powód M. K.** w **odpowiedzi na apelację** wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej. Wniósł też o zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa prawnego od pozwanego na rzecz powoda za instancję odwoławczą według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na apelację powód podniósł, że zawarte w apelacji pozwanego zarzuty świadczą o braku zainteresowania pozwanego potrzebami małoletniego, ten bowiem od początku roku szkolnego 2014/2015 uczęszcza na dodatkowe lekcje języka angielskiego i uczęszcza na uniwersytet dzieci. Matka powoda zapisała go na zajęcia na basenie i sama je opłaca zanim zaczął robić to pozwany. Pozwany nie przyjmował do wiadomości, a wręcz negował potrzebę kontynuowania zajęć na basenie. Z powyższego wynika, że pozwany nie okazuje najmniejszego zainteresowania faktycznymi potrzebami małoletniego powoda, a wszelka inicjatywa w zakresie opieki i wychowania go podyktowana jest potrzebami niniejszego postępowania. Niezależnie od powyższego, miejsce stałego pobytu małoletniego powoda jest przy matce i to ona sprawuje nad nim codzienną opiekę. Z tej przyczyny to sytuacja finansowa pozwanego winna być brana pod uwagę w pierwszej kolejności i być podstawą orzeczenia o świadczeniach alimentacyjnych w niniejszej sprawie. Treść apelacji w zakresie sytuacji finansowej i możliwości zarobkowych pozwanego również mija się z prawdą, pełnomocnik pozwanego bowiem w dniu ostatniej rozprawy przedłożył porozumienie zmieniające umowę o pracę zawarte przez pozwanego w dniu 31 października 2014 r., w którym to określono jego wynagrodzenie zasadnicze na kwotę 5.000 zł wraz z dodatkiem stażowym 16% wynagrodzenia zasadniczego. Z treści uzasadnienia apelacji nie wynika natomiast, jakie dochody osiąga pozwany z innych źródeł, tj. umów zlecenia oraz prac dorywczych, które wykonuje. Nie wskazano również z jakiej przyczyny pozwany dobrowolnie pozbawił się znacznego ułamka swych dochodów, co jest istotną okolicznością w świetle art. 136 kro.

Pełnomocnik pozwanego w dalszej kolejności wskazuje na złą sytuację materialną pozwanego, której przyczyną jest między innymi zajęcie komornicze, podczas gdy pomija fakt, że egzekucja należności alimentacyjnych okazała się koniecznością w związku z zaległościami w świadczeniach sięgającymi okresu ponad 2 lat. Odwracanie tej okoliczności przeciwko małoletniemu powodowi jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, a jej uwzględnienie, jako korzystnej dla twierdzeń pozwanego doprowadzi do naruszenia interesu i dobra małoletniego powoda. Pozwany, pomimo znacznych dochodów, jedynie pod przymusem państwowym reguluje należności alimentacyjne wobec powoda, dlatego nie zasługują na uwzględnienie zawarte w apelacji twierdzenia świadczące o jego znacznych zobowiązaniach i konieczności poszukiwania dodatkowego dochodu. Pozwany posiada znaczne dochody, porównywalne z wynagrodzeniem za poprzednią pracę z tytułu umowy zlecenia z Zakładem (...) w O.. Niezależnie od powyższego nadal posiada on znaczne możliwości zarobkowe i niemniejszy majątek, który umożliwia mu poniesienie świadczeń alimentacyjnych w podwyższonej kwocie bez nadmiernego obciążenia. O powyższej okoliczności świadczą zeznania pozwanego w sprawie z jego wniosku o zabezpieczenie kontaktów rozpatrzonego przez Sąd Rejonowy w Olsztynie pod sygn. akt III Nsm 1535/14. Pozwany pomimo wskazanej przez siebie rzekomej złej sytuacji materialnej i pomimo świadomości ciążyących na nim zobowiązań, udał się w krótkim okresie na wyjazd do K. i wyjazd do W.. Wydatki związane z takimi aktywnościami powszechnie uważane są za luksusowe, wobec czego świadczą o jego nadprzeciętnej sytuacji materialnej.

Celowo również pomijany jest fakt, że pozwany przyjął konstrukcję, iż świadczenie alimentacyjne będzie wykonywać w drodze organizowania synowi wypoczynku, skąd pojawiły się znaczne zaległości alimentacyjne również wcześniej wskazane, jako okoliczność potwierdzająca złą sytuację materialną pozwanego. Pozwany nie zdaje sobie przede wszystkim sprawy z faktu, że wydatki przez niego czynione są wydatkami zbytecznymi w większym stopniu, niż wydatki, które są czynione przez matkę małoletniego. Podczas, gdy pozwany wykazuje, że zakupił w 2013 r. odzież narciarską i rower, z których małoletni niebawem wyrośnie, wydatki czynione przez matkę powoda są daleko bardziej dostosowane do potrzeb rozwojowych małoletniego, a czyniła je pomimo braku ówczesnego łożenia alimentów przez pozwanego. Nietrafiony okazuje się zatem zarzut wypełniania obowiązku alimentacyjnego przez pozwanego poprzez pokrywanie dodatkowych kosztów utrzymania małoletniego.

W odniesieniu do osobistych starań o zaspokajanie potrzeb małoletniego należy dodać, że pozwany wręcz dezorganizuje życie prywatne i szkolne małoletniego powoda. Przede wszystkim nie przestrzega on ustalonych kontaktów z synem i zabiera go w innych dniach, niż zostało to ustalone, utrudnia organizację kontaktów poprzez nieterminowe ich wykonywanie i nie informuje matki o tym, że kontaktu nie wykona. Sąd pierwszej instancji ustalając alimenty wziął pod uwagę w swoim rozstrzygnięciu deklarowaną przez strony częstotliwość kontaktów. Wiele do życzenia pozostawia również rzetelność wykonywania opieki nad synem, który przebywając u

pozwanego niepilnowany, nie dba o higienę i nie odrabia prac domowych. Małoletni wraca do domu matki brudny i nieprzygotowany do lekcji na następny dzień. Nie zażywa systematycznie leków będąc pod opieką pozwanego w trakcie choroby, co ma zły wpływ na jego stan zdrowia. Udział matki zatem zarówno w utrzymaniu jak i wychowaniu syna jest znacznie większy niż pozwanego, co uzasadnia rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji o podwyższeniu alimentów na rzecz małoletniego M. K..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego K. P. nie zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew zarzutom apelacji Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił wszystkie istotne w sprawie okoliczności faktyczne, zgodnie z zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Sąd Okręgowy w pełni ustalenia te podziela. Także wnioski wynikające z tych ustaleń nie budzą żadnych wątpliwości i jako takie zasługują na akceptację. Jak trafnie zauważył Sąd Rejonowy, od daty ustalenia alimentów na rzecz małoletniego powoda w sprawie III RC 1478/10 minęło ponad 3,5 roku i w tym czasie jego usprawiedliwione potrzeby istotnie wzrosły. Powód uczęszcza na odpłatne zajęcia dodatkowe, uczestniczy w odpłatnym kursie języka angielskiego, którego koszt wynosi 949 zł. Małoletni wykazuje nadaktywność i brak koncentracji, które stwarzają potrzebę organizowania mu czasu wolnego. Z tego powodu chłopiec spędza czas aktywnie jeżdżąc na rowerze, spacerując z psem, a także pływając na basenie. Pozwany, negując te dodatkowe zajęcia powoda, wydaje się być niezorientowany w sytuacji małoletniego, co najprawdopodobniej wynika z faktu, że większość decyzji w tym zakresie podejmowana jest przez matkę dziecka, która nie konsultuje ich z pozwanym. Jednakowoż dodatkowe zajęcia powoda wiążą się z wysokimi kosztami, które obciążać powinny zarówno matkę powoda, jak i pozwanego, odpowiednio do ich możliwości zarobkowych. Matka powoda uzyskuje obecnie dużo wyższe dochody, niż w dacie poprzedniej regulacji wysokości alimentów i to ona będzie ponosiła większą część tych kosztów. Także pozwany, pomimo rezygnacji z pracy, musi w tych kosztach partycypować. Co prawda obecnie pozwany uzyskuje niższe niż poprzednio dochody (około 2.500 zł miesięcznie z tytułu umów o dzieło), jednakże nie zmienia to przekonania, że biorąc pod uwagę jego wykształcenie i doświadczenie, posiada on duże możliwości zarobkowe, pozwalające na alimentowanie powoda na poziomie ustalonym przez Sąd Rejonowy w zaskarżonym wyroku. Tym bardziej, że pozwany już po wydaniu wyroku przez Sąd Rejonowy spłacił pożyczkę z kasy zapomogowo-pożyczkowej, której rata miesięczna wynosiła 400 zł, udało mu się też wynająć swoje mieszkanie, za co dodatkowo otrzymuje 800 zł miesięcznie.

Podnoszone przez pozwanego w apelacji okoliczności związane z rozszerzeniem jego kontaktów z małoletnim powodem, a tym samym przetruciem na pozwanego dodatkowych wydatków na utrzymanie powoda, nie mogły w żaden sposób determinować rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego. Kontakty pozwanego z synem zostały ustalone w drodze zabezpieczenia, samo zaś postępowanie nie zostało jeszcze zakończone i trudno przewidzieć jak te kontakty ostatecznie zostaną uregulowane. Dopiero po zakończeniu tego postępowania można będzie ocenić czy po stronie pozwanego doszło do zwiększenia wydatków na utrzymanie powoda w wyniku rozszerzenia jego kontaktów z synem, a jeśli tak – czy jest to istotna zmiana stosunków w rozumieniu przepisu art. 138 kro.

Z uwagi na powyższe apelację pozwanego K. P. jako niezasadną należało oddalić, o czym na podstawie przepisu art. 385 kpc orzeczono w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach procesu za instancję odwoławczą, na podstawie przepisów art. 391 § 1 kpc w zw. z art. 98 § 1 i 3 kpc oraz § 6 pkt 3 i § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 461), orzeczono w punkcie II sentencji wyroku.